

Εμπειρίες από θαύματα στην Ι.Μ. Οσ. Γρηγορίου Αγ. Όρους

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

★ Πριν πάω στο στρατό, προσεβλήθην από υπεροξεία ισχυαλγία, περιοδική μεν, μα αφόρητη. Δεν μπορούσα να σταθώ στα πόδια μου, όταν μ' έπιανε, κι έπεφτα κάτω, όπου κι αν βρισκόμουν. Κανένα ιατροφαρμακευτικό μέσον, ούτε θερμόλουτρα, ούτε ο στρατός μπόρεσαν να με θεραπεύσουν. Μόνιμη, μαρτυρική η κατάσταση.

Κάποια μέρα έφεραν σιτάρι στην παραλία, και κατά τη συνήθεια έπρεπε όλοι να το ξεφορτώσουμε. Σαν άρχισε το ξεφόρτωμα, μ' έπιασε ξαφνικά το μόνιμο βάσανό μου, κι έπεσα κατάχαμα, συστρεφόμεν σπασμωδικά, βογγούσα από τους πόνους.

Πηγή: www.greece.com

Έτρεξαν δύο-τρεις πατέρες, κοντά σ' αυτούς κι ένα σεβάσμιο ενάρετο γεροντάκι. Αρσένιος, Αρτέμιος, δεν θυμάμαι. Με ρώτησαν τί έχω. Όταν τους είπα το πάθημά μου, το μετέφεραν στους άλλους και άρχισαν τα σχόλια. Πολλοί με λυπήθηκαν, άλλοι ταλαντεύονταν να με πιστέψουν, άλλοι απιστούσαν. Μερικοί νόμιζαν ότι το κάνω για ν' αποφύγω τον κόπο. Κάποιοι μ' εχαρακτήρισαν υπερβολικά ως «μάγκα πειραιώτη».

Τα υπέμεινα όλα. Μόνο ο Γέροντάς μου με παρηγορούσε: «Μην κλαις παιδί μου. Μην απελπίζεσαι. Σε πιστεύω. Θα πείσω και τους άλλους πατέρες για την ειλικρίνειά σου. Μα θα σου δώσω μια συμβουλή, και σε παρακαλώ να με ακούσεις. Εμείς εδώ έχουμε δικό μας γιατρό, την αγία Αναστασία τη Ρωμαία με τα λείψανα και το παρεκκλήσι της. Όταν λειτουργήσει, να ξαγρυπνήσεις από βραδύς, να προσευχηθείς μ' όλη σου την καρδιά, να χύσεις και κανένα δάκρυο. Κι όταν τελειώσει η λειτουργία το πρωί, ν' αλείψεις το μέρος πού σε πονάει με λάδι άπ' το καντήλι της άγιας, παρακαλώντας την με δάκρυα να σε κάνει καλά• και έλα να με δεις».

Ακολούθησα πιστά την υπόδειξη, κατά γράμμα. Κι όταν πλέον αλείφθηκα, τί χάρις ήταν εκείνη! Άρχισα ξαφνικά να κινούμαι ελεύθερα, χωρίς παραμικρό πόνο.

Έχουν περάσει εξήντα χρόνια. Δεν ξαναενοχλήθηκα.

* Στη Βέρροια της Μακεδονίας έχει Μετόχι η Μονή. Μια – δυο φορές το χρόνο, πάντοτε το καλοκαίρι, επικοινωνούσαμε διά θαλάσσης με μικρό πλοiάριο της Μονής.

Κάποτε ταξίδευα με δύο αδελφούς προς το Μετόχι. Αλλά ανάμεσα στην Κασσάνδρα και στο Πήλιο επικρατούσε μια ασυνήθιστη άπνοια, ενώ κωπηλατούσαμε κανονικά. Η εκνευριστική θάλεγα αυτή νηνεμία μ' έβαλε σε σκέψη ότι προμηνύεται μεγάλο κακό. Ζωηρή η ανησυχία μου, δίχως συγκεκριμένο λόγο. Κάτι σαν προαίσθημα. Κι ενώ οι αδελφοί με παρακαλούσαν να κόψουμε για λίγο την κωπηλασία για να ξεκουραστούμε, εγώ τους προέτρεπα να επιταχύνουν, σαν να με παρότρυνε κάτι πώς επίκειται κίνδυνος. Έπρεπε να φτάσουμε το συντομώτερο στην ακτή μεταξύ Πηλίου και Ολύμπου. Μια ελαφρή θαλασσινή αύρα μας βοήθησε αρκετά. Φτάσαμε στην ακτή, αποβιβαστήκαμε, τραβήξαμε το πλοiάριο. Εν τω μεταξύ μικρό νεφύδριο φάνηκε πάνω από το Πήλιο πού ολοένα μεγάλωνε και μαύριζε. Προάγγελος του φοβερού κακού. Τί τρομερό ξέσπασμα ήταν εκείνο πού ακολούθησε! Μια σπανιωτάτη θυελλώδης καταιγίδα, μπουρίνια πού λένε.

Οι κάτοικοι, σαν φτάσαμε, συνέτρεξαν όλοι, κατάπληκτοι, απορημένοι, μας κοίταζαν και σταυροκοπιούντο, ομολογώντας πως μας γλύτωσε ο άγιος Νικόλαος.

Μείναμε λίγες μέρες, εφοδιαστήκαμε, παραλάβουμε τα τρόφιμα και αναχωρήσαμε. Μα τί θέαμα ήταν εκείνο, όταν επιστρέψαμε! Όπου κι αν περνούσαμε, ναυάγια. Όσα πλοία είχαν αγκυροβολήσει σε λιμάνια πού προσβάλλονταν απ' το Λίβα η τον Γαρμπή, είχαν εξωκείλει ή είχαν βυθιστεί. Όλη η νοτιοδυτική πλευρά της Κασσάνδρας, της Σιθωνίας, του Άθωνος είχε προσβληθεί από την καταιγίδα.

Σαν φτάσαμε στο Μοναστήρι, είδαμε ένα συγκλονιστικό θέαμα: Λιτοχωρινό πλοίο, γεμάτο ξυλεία, βυθισμένο. Εκεί πλέον αποκορυφώθηκε η συγκίνησή μας...

Αποφεύγοντας τα σχόλια, τονίζω μονάχα εκείνη την αόριστη ανησυχία πού είχα στον πηγαιμό. Δεν ήταν όντως έκδηλη και εναργής η επέμβαση του αγίου;

* Κάθε χρόνο στις 6 Δεκεμβρίου η Μονή μας επιτελεί την πανηγύρι του αγίου Νικολάου, και προμηθεύεται ψάρια από το Παλιούρι Κασσάνδρας. Εκεί εδρεύουν συστηματικοί ψαράδες.

Λίγες μέρες πριν την πανηγύρι, εστάλη το πλοiάριο της Μονής να παραλάβει τα ψάρια. Κυβερνήτης ένας έμπειρος μοναχός, ψημένος στις θάλασσες από κοσμικός, ευλαβέστατος και απλός.

Μα πριν ακόμη επιστρέψει, άρχισαν να πνέουν σφοδροί νοτιοδυτικοί άνεμοι πού καθυστερούσαν την αναχώρηση. Η πανήγυρις επλησίαζε, ο καιρός δεν υποχωρούσε, οι άνεμοι ενισχύοντο, ο μοναχός ανησυχούσε. «Να γίνει πανήγυρις χωρίς ψάρια;». Αδιανόητο, κατά τη γνώμη του. Αποφάσισε να φύγει μέσα στη θαλασσοταραχή. Του κάκου πάσχιζαν να τον πείσουν οι άλλοι ψαράδες να μην κάνει τέτοιο παρανοϊκό εγχείρημα. Αμετάκλητος ο καλόγερος.

Ξεκίνησε λοιπόν, έκανε το σταυρό του, κι έβαλε την εικόνα του αγίου Νικολάου στο πηδάλιο λέγοντας: «Άγιε Νικόλα, βλέπεις τον καιρό. Κάνε το κουμάντο σου, για να μη γίνει η πανήγυρίς σου χωρίς ψάρια. Φεύγουμε!».

Έκανε όντως το κουμάντο του ο άγιος. Έφθασαν πολύ κοντά στο Μοναστήρι, τους αντιλήφθηκαν οι πατέρες, βγήκαν να τους δουν. Σαν γλάρος πετούσε το πλοiάριο πάνω στα κύματα. Πήραν την εικόνα του αγίου Νικολάου, κι άρχισαν να δέονται για να προσεγγίσει με ασφάλεια. Μα κάτω από τέτοιες συνθήκες ήταν εντελώς αδύνατο να προσορμισθεί το πλοiάριο.

Αλλά δεν ήταν αδύνατο για τον άγιο. Και τούτο διότι ένα πελώριο κύμα σήκωσε ψηλά το σκάφος, το κατέβασε ομαλά-ομαλά μέσα στον αρσανά, στη θέση όπου

τοποθετείτο, και κατόπιν υποχώρησε ήρεμα, εκτελώντας το καθήκον του. Το γεγονός επανηγυρίσθη ιδιαιτέρως. Θαυμαστή τόσο η πίστη του ενάρετου μονάχου, όσο και η υπακοή του αγίου.

* Τρομερή πυρκαγιά ξέσπασε κάποιο καλοκαίρι στο δάσος της Μονής. Φυσούσε και άνεμος, κι η φωτιά επεξετάθη. Κόντευε να εξαφανίσει όλες τις καστανιές, την κυριώτερη οικονομική πηγή της Μονής. Φοβερό το θέαμα. Ήμουν αυτόπτης μάρτυς, ακούγοντας και τα φίδια πού καίγονταν, να σφυρίζουν. Μάταιες οι προσπάθειες.

Όταν ειδοποιήθηκε η Μονή, βγήκαν οι πατέρες κι ο Γέροντας με τα άγια λείψανα. Και τότε ένα σύννεφο στάθηκε πάνω απ' το δάσος, κι επέφερε τέτοια καταρρακτώδη βροχή, ώστε έσβησε αμέσως η φοβερή πυρκαγιά.

πηγή: *Ο Όσιος Γρηγόριος», Ετήσια Έκδοσις Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, § Παλαιότερα θαύματα στην Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου, περίοδος β', αριθμ. 8, έτος 1983*